

טעמי הרה"ח

נכתב ע"י השומע בדרך שיחה ושיגרא לישנא באחריות הכותב בלבד

הרה"ח ר' אברהם יצחק קלצקי שליט"א כבודו מלא עולם

הביונות זה מעצמי, מהשי"ת, אני מתפלל ונראה לי שהשי"ת לא מקבל את התפילות שלי, או שאני מגיע עם התחדשות חדשה וברען חדש לעשות רצון השי"ת ואני נופל בשוגג או במזיד וכל מיני אופנים שאני מרגיש רחוק מאוד מהכבוד של השי"ת. המקום הזה שאדם נופל ואומר לעצמו אוקיי זה לא בשבילי!

מגיע הרבי ואומר ר' איד אין יאוש תכבד את השי"ת מהמקום שלך! תכבד את השי"ת אפילו שאתה לא הולך להצליח, פה אתה באמת מכבד את השי"ת. הרבי אומר בשיחה מ"ח, שאי אפשר להיכנס לעבודת השם כל זמן שרוצים עולם הבא.

וזה מעניין שהרבי דורש מכל אדם להגיע לדרגה של הבעש"ט הק' בנסיעתו לא"י כשהבטיח ילדים ואמרו לו משמים שלקחו לו את העולם הבא ואמר א"כ אעבוד את השי"ת אפילו בלי עולם הבא. אומר הרבי שאדם לא יכול להיכנס לעבודת השם בלי שאין לו את הדרגה הזאת של הבעש"ט הק' שמוכן לעבוד את השם בלי עולם הבא. וזה פלא שהרבי דורש מאדם שיתחיל ישר עם הדרגה של הבעש"ט הק'?

והכוונה היא. שהתחלת עבודת ה' הוא שאני מוכן לכבד את השי"ת ולעשות רצונו ולעבור הרגשים של כבוד להשי"ת אפילו שאני לא הולך להצליח, וזה נקרא לוותר על עולם הבא אני חוטף איזה דף גמרא, משנה, שמירת עיניים,

תפילה בכוונה, אני הולך לעשות משהו בשביל השי"ת למרות שאני יודע שאני לא הולך לגמור את זה ולהצליח עם זה, זה הכבוד האמיתי של השי"ת. לכן הרבי אומר בדיוק הפוך מהעולם. כי העולם כ"כ מיואש מתשובה וחושבים שתשובה זה שצריך לעשות תשובה ולהצליח לבעור להשי"ת תמיד ולהמליך אותו, ככה אומרים כל המגידים וכל הספרים, ואדם עומד מהצד ואומר, שה לא בשבילי אני לא יכול להיות צדיק זה לא בשבילי.

אומר הרבי, צדיק, לא הבנת את הנקודה, תשובה זה דווקא כשאתה לא מצליח ואתה נופל ולא הולך לך וגם אם נדמה לאדם בבירור שאינו הולך להצליח לסיים מה שהתחיל, בכל זאת יתחזק לעשות להשי"ת עוד מצווה, עוד מחשבה של אמונה, אפילו שאני לא יצליח לגמור, ובשלימות זה נקרא תשובה. העולם חושב שתשובה זה להיות צדיק, תשובה זה שאני חוזר לכבוד השם, וזה אומר שכשאני לא מצליח ואני מנסה מה שאני יכול שם אני מכבד את השי"ת.

לכן הרבי מדבר הרבה מהתחזקות להיות עקשן בעבודת השם ולא להיות שבור, לא כמו דרך העולם שמדברים פסיכולוגיה אל תהיה שבור כי בסוף אתה כן תצליח, לא. הרבי אומר יתכן אפילו שלא תצליח, אבל תהיה חזק לעשות כבוד להשי"ת לא בשביל ההצלחה והכבוד שלך אלא להרבות כבוד השם וזה תשובה וזה מאוד קל לעשות תשובה, אני חזק לכבד את השי"ת אפילו שאני לא יצליח זה בקיא בשוב ורק עם ההקדמה הזאת אפשר להיכנס לעבודת השם באמת.

העניין שהרבי מדבר הרבה התחזקות, כי עיקר המטרה בעולם הזה הוא לכבד את השי"ת - שכבוד השי"ת יתגדל ויכירו אותו יותר, וכמו שכתוב בפסוק "לכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו". בפשטות כשמדברים על כבוד מתכוונים לכבד אותו ולעשות רצונו, אך באמת זהו החלק הקטן שבכבוד, כי עיקר הכבוד זה לעורר הרגש של כבוד להשי"ת. היינו לעשות בפועל את הרצון של ה' זה צריך להיות תוצאה של הרגש בלב של כבוד להשי"ת.

והרגש הכבוד הזה יכול להיות אהבה או יראת הכבוד, או התפעלות וכל מיני הרגשים שיש לאדם סביב מי שגדול ממנו רבו וכדומה וזה נקרא כבוד.

התכלית של חודש תשרי זה "להמליך את השי"ת" ובחודש אלול שזה ההכנה להמלכת ה', אזי חוץ ממה שצריך לעשות רצונו העיקר זה להרגיש הרגשים של כבוד להשי"ת ויש בזה בלי שיעור דרגות, וזה אחד מהיסודות הכי גדולים בחסידות התכלית של להכיר את השי"ת זה להדליק בלב הרגשים אל השי"ת וההגדרה של זה הוא: כבוד.

כמו שמידת המלכות הוא המידה המגלה מלכות ה', ויש את עצם מידת המלכות שהוא להתבטל למלכות ה' ולעשות רצונו, אך עיקר הגדלת המלכות הוא כאשר היא מתייחסת עם כל המידות שבלב, חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד שהם כלל המידות של הרגשי הלב כמו אהבה, יראה התפעלות וכו'. שכלל שמידות אלו מתעוררים גם יש הרגשה במלכות ה', שזהו השגת כבודו. ועל כן כבוד עולה במספר ל"ב, כי עיקר הכבוד הוא בלב, יותר מעצם המעשה שעושים רצון הבורא.

ובאמת זה העבודה של כל השנה, אלא שבחודש תשרי עוסקים בתיקון המלכות, ולפני כן עושים תשובה בחודש אלול, היינו שבדקים היכן הכבוד של ה', ועושים תשובה ומתקנים את המקומות ששם האדם לא נתן כבוד להשי"ת. ואז העבודה לבנות את הכבוד בלב, שיהיה הכבוד האמיתי של השי"ת.

ואז בחודש תשרי לתקן את כל התיקונים של ראש השנה יום הכיפורים סוכות ושמיחת תורה כדי להשלים את הכבוד של השי"ת. וכשיסוד זה ברור, מובן מהו ההתחזקות של הרבי, שאפילו שאני עושה רצון השי"ת ואני מכבד אותו עם כל ההרגשים של כבוד ויראה וכו', עדיין אין זה גילוי הכבוד לגמרי, עד שאדם לא עובר מהלך שהוא מתרחק מהשי"ת, ואז דייקא מתחזק לכבד את השי"ת אפילו שם במקומו הנמוך.

וזה הכבוד הכי גדול של השי"ת כשאדם מכבד אותו אפילו כשלא הולך לו, כי עד אז כשהולך טוב ומכבד את השי"ת, זה אמנם תיקון גדול, אך עדיין לא בשלימות, כי השלימות זה שאני רחוק נפילתי, המלך מרחק אותי מביתו ואני מתעקש להיכנס, ואני חזק בדעתי שאני רוצה לכבד את השי"ת איפה שאני נמצא פה אני מכבד את השי"ת בכבוד הכי גדול.

לכן בהכרח שיהיו נסיונות וביונות בשביל לשוב בתשובה, ועיקר

הרה"ח ר' אברהם הערש זינגער שליט"א

תשובה באמת - זה להכניס את השי"ת בכל המצבים

בענין תשובה יש נושא בספרים הקדושים כשאדם עושה תשובה לא בשלימות כגון שעושה רק על כמה עבירות יש בזה נושא האם זה נחשב תשובה או לא. הרבי חידש שהנקודה של תשובה זה איך אני יכול להחזיר את הכבוד של השי"ת לחיים שלי, לקטנות שלי, לשוב לראות את כבוד השם את רחמי השם, בקיא בשוב שהשי"ת איתי איפה שאני נמצא ומה שאני עושה חשוב מאוד אצל השי"ת וכן בקיא ברצוא כשאדם מצליח אהיה אנא זמין למהוי לגלות יותר את גדולת השם.

בעצם עיקר נקודת התשובה זה שאני חוזר לכבוד השם להחזיר אליו את הכבוד, ואי"כ אפילו בהתחלת התשובה שזה בקטנות ועם פניות אבל עדיין יש בזה את הנקודה בכלליות להחזיר להשי"ת את הכבוד, אז וודאי שצריך תשובה על תשובה אך כשאני עושה תשובה עם הסתכלות ומטרה להחזיר להשי"ת את הכבוד אז זה תשובה בכלליות על הכל וממילא זה תשובה על כל התורה כולה.

העבודה של קבלת עול של תשובה זה להתחיל לכבד את השי"ת וממילא לכן יקר מאוד כל נקודה של אדם, כל חלק שיכול להכניס שם כבוד השם בחיים שלו ולהחזיר את הכבוד להשי"ת זה חלק מדרך התשובה. ועיקר הכח של זה זה הישוב הדעת שאדם לא יהיה מבולבל עם עצמו לברוח מעצמו אלא ישמע ביונו ידום וישתוק כי השי"ת איתו עמו ואצלו, ואפילו במצב של ביוון זה גם דום לה"ז זה גם טהרה לדמים שבחלל הלב השמאלי שמתמטע ע"י המצב של הביזיון, ואפילו במצב של ביוון לא לברוח מזה אלא לקבל את זה עם התקשרות לצדיקים והשי"ת יעזור שנזכה לעשות תשובה ולהחזיר הכבוד להשי"ת.

הרה"ח ר' יחיאל יהושע פרישמן שליט"א

הרחמים שמתגלים בחודש אלול

מגיע חודש אלול עיקר הקושי שיש לאנשים בחודש אלול שאדם אומר לעצמו כל כך הרבה ניסיתי לחזור בתשובה אמרתי סליחות, תהלים, התבודדות, ונשארתי אותו דבר אז מה יעזור שאני יגיד להשי"ת עוד פעם שעכשיו אני מתכוון באמת כמו שהר"ר זושא אמר כל יום מחדש שמתכוון באמת, הר"ר זושא היה לו תמימות דקדושה אני אין לי את זה אני יודע מי אני ומה נעשה איתי ואיפה אני נמצא, כמובן יכול להיות איזה נס אבל צריך להיות מעט בקרקע. אני רואה שכלום לא משתנה אז מה הענין עוד פעם לבקש סליחות ורחמים מהשי"ת?

והתשובה לזה היא שאלול זה חודש הרחמים והסליחות, אם אני מבקש מחילה מהשי"ת מצד הדין זה באמת קשה כי ביקשתה ולא קיימתה כמה פעמים יש גבול. אבל בגלל שזה חודש הרחמים והסליחות מתגלה מוראדיגע יחודים, והאריה"ק גילה שכל היחודים והכוונות זה דבר אחד להמשיך את מדת הרחמים, העבודה בחודש אלול זה לעורר את הרחמים ולהמשיך את זה למטה. והדרך הפשוטה לזה שאדם אומר. "רביש"ע אני כזה שלימזל, אני לא מצליח לעשות תשובה אני לא פונה מצד מדת הדין כי אני יודע שלא מגיע לי אבל תמחל לי אתה אבא שלי אב הרחמן אני פונה אליך מצד מדת הרחמים"

וכל יום שעובר בחודש אלול נתגלה יותר מדת הרחמים עד שהשי"ת אומר סלחתי כדברך. יש ליקוטי מוהר"ן ליקוטי הלכות משיבת נפש ספרים שמגלים לנו שהשי"ת אוהב ורוצה כל יהודי אפילו בשאול תחתית, מצד שני יש את מדת הדין שאומרת אצלנו לא למדו את הספרים האלה לא אחזו מזה זה יכול להביא קרירות כי עושים מה שרוצים ואח"כ אומרים תיקון הכללי, מגיע יום כיפור והשי"ת אומר סלחתי כדברך כמו שכתוב בתורה, כמו שמשנה רבינו אמר, וכמו שהרבי והבעש"ט הקדוש ותלמידיו האמיתיים מגלים לנו שהשי"ת הוא אבא שלנו אבינו אב הרחמן והוא מתנהג איתנו אחרת יש לנו פרוטקציות,

לגויים אין מדת הרחמים, ולנו כן יש שייכות למדת הרחמים. אך צריך לפנות למדת הרחמים וזה ע"י אמונה בצדיקים שהצדיקים אומרים לעשות התבודדות, הצדיקים אומרים להתחיל מחדש, לחפש נקודות טובות, כל העצות זה דעת של מדת הרחמים. זה לא רעיונות, זה תורה של מדת הרחמים, תורה של עתיקא סתימאה רזין דרזין סודות התורה שנתגלה רק אחרי העגל שמשנה רבינו הוריד תורה חדשה היינו בבחינה חדשה.

כי אנו לא זוכים לקיים את התורה כמו שצריך כדאיתא מהבעש"ט הק"י "יסרתם ועבדתם" שתנועה ומחשבה אחת לא מהשי"ת זה כבר אלהים אחרים, ואנו צריכים את מדת הרחמים ויש לנו את מדת הרחמים. צריך רק להשתמש עם זה יכול להיות לאדם אשראי והוא מליונר ואם הוא לא משתמש עם זה אין לו כלום מזה. יש לנו אשראי גדול מאוד אוצרות גדולים, הנשר הגדול אומר בסיפורי מעשיות תחזרו לאוצרות שלכם. משה רבינו מסר את נפשו לפעול את מדת הרחמים וזה מתגלה בחודש אלול.

הרה"ח ר' ישראל מאיר גלינסקי שליט"א

מהות חודש אלול

אלול. אין יהודי שאינו מכיר את החודש הזה. סליחות, שופר, תשובה, כל אחד והמנהגים שלו. הצד השווה שבהם, שחודש אלול הוא לא 'עוד' חודש, אלא חודש מיוחד מאד.

ברשימת המועדים שמופיעה בתורה, לא כתוב אלול. יש לנו פסח, שבועות, ראש השנה, יום כיפור, סוכות ושמני עצרת. חז"ל הוסיפו גם חנוכה ופורים. אבל אלול – אינו מופיע, לא בתורה ולא בדברנו. אז איך בעצם הוא נולד ומה מהותו?

טבעת או כלה

אלול אינו יכול להיות כתוב בתורה, כי הוא סותר במהותו את התורה... ארבעים יום לאחר שקבלנו את התורה, הפר עם ישראל את החוזה, ונגזר עליו כליה. לפי כל הכללים, הכללים של התורה כמובן, לא היה שום סיכוי. משה רבינו מיאן לקבל את זה. הוא האמין בכל מאוודו שזה לא יכול להיות. לא יכול להיות שהסיפור הזה שבין הקב"ה לעם ישראל נגמר.

בעקבות כך הוא שבר את התורה. כאומר: אם השאלה היא מי יישאר, התורה או עם ישראל, התשובה היא: עם ישראל. התורה איננה אלא אמצעי להיות קשר בינו יתברך ובין בני ישראל, ולא ייתכן שהתורה תהיה 'במקומם'. כשם שטבעת נישואין, אינה יכולה להיות במקום הכלה, ואם השאלה היא הטבעת או הכלה, ברור שהתשובה היא הכלה.

לאחר ששבר את הלוחות, הוא עלה למרום. מסר נפש והתעמת עם מדת הדין, עד שה' יתברך גילה לו שאכן יש 'כביש עוקף'; יש משהו חזק יותר מהכללים של התורה, וקוראים לזה י"ג מידות הרחמים. וגם אם לפי הכללים של התורה, נגזרה כליה ואין סיכוי, עם מידות הרחמים אין כליה ויש סיכוי.

יש בזה סוד גדול. יש הנהגה שנקראת 'זעיר אנפין' ויש הנהגה שנקראת 'אריך אנפין'. התורה היא הנהגה של 'זעיר אנפין'. יש בה כללים מאד ברורים, וה' יתברך רוצה שנתנהג על פי ההנהגה הזו. כך הוא רוצה שנבנה את הקשר אתו. כמו כל זוג שיש ביניהם כללים אין לבנות ולתחזק את הקשר ביניהם.

אבל, אם חלילה ארע תקלה, ומשהו לא הלך לפי הכללים – יש הנהגה נוספת שנקראת אריך אנפין, ששם יש רחמים ללא גבול. הרחמים הללו נשענים על ההבנה שהקשר שלנו עם ה' יתברך הוא קשר של אהבה שאינה ניתנת לניתוק, כנאמר על כל פשעים תכסה אהבה. ובעת הצורך, כשעל פי כל כללי המשפט אין מוצא, אנחנו שולפים את הקלף הזה, נוגעים בליבת הקשר, ועוקפים כביכול את כל המערכת.

אלול אינו דוב

הגילוי הזה נקרא חודש אלול. בחודש אלול עלה משה רבינו שוב למרום, וקיבל מחדש את התורה, אבל הפעם עם 'ביטוח'. ביטוח שאומר: לא משנה מה יהיה, הקשר בינינו לעולם אבל לעולם לא יתנתק ולא ייפרד. אם תיפלו, יש רחמים ויש תשובה.

זה מהותו של החודש, חודש של אהבה מקלקלת את השורה, חודש של לפני משורת הדין. כך אנחנו מתכווננים ליום הדין; מתוך חיבור עמוק להבנה שהדין בינינו לבין ה' יתברך, הוא דין שנעשה מתוך אהבה ומתוך רצון אין-סופי לקרבה בלתי ניתנת לניתוק. זה לא משפט של כן או לא, זה משפט שחייב להיגמר בכך. איך? בשביל זה יש אלול.

לגוי אין תשובה. אם הוא עבר על משהו משבע המצוות, דמו בראשו. אין 'התחזקות', אין 'נקודות טובות' ואין 'מחילה'. כי אין שם 'קשר' אלא 'חוקים'. התורה שלנו היא תורה אחרת, תורה של קשר, של אהבה, ולכן יש תשובה, ויש אלול.

מסופר על החפץ חיים, שבכל שנה בפתיחת אלול היה מוסר דרשה, וזו הייתה אותה דרשה שחזרה על עצמה שוב בכל שנה. בדבריו הוא אמר באידיש: אלול איז נישט קיין בער, אלול איז א קער, ובתרגום: אלול אינו דוב, אלא הוא בסך הכל סוויץ.

זו תמצית נשמתה של אלול. אלול אינו משהו שנועד לאיים, ההיפך, הוא נועד להבהיר למעלה מכל ספק: יהודי, אתה תמיד בפנים. יהיה מה שיהיה. ואם כן, למה להישאר רחוק. בוא תתקרב.

קאנאדע

450-499-4466

ארה"ב

605-313-1616

ארה"ק

073-388-3995

בעלגיע

0480-20-17-18

ענגלאנד

0333-070-6544

נייעס • שיעורים • סיפורי התקרבות
אינטערוויוס • שו"ת • ניגונים

